

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg må, efter at vi har hørt ordførerne her ved anden behandling, få den opfattelse, at der er et meget bredt flertal her i folketinget, der ikke er overbevist om, at det, vi står over for afstemning om, er nogen god løsning.

Jeg noterer mig, at også to af de partiers repræsentanter, som går ind for forslaget gennemførelse, nemlig hr. Hagen Hagensen og hr. Arnfast, giver udtryk for, at det måske ikke er den ideelle løsning, og at man må finde ud af at lave noget bedre senere.

Jeg forstår, at den eneste grund til, at de ønsker at stemme for dette forslag, er, at de ser for sig, at der dermed kan komme nogle lavere ejendomsskatter, lavere formueskatter osv. Når det er udgangspunktet, så synes jeg, de pågældende partier skulle tage op til overvejelse, om det ikke var mere hensigtsmæssigt, at vi tager stilling til, hvilke konsekvenser den faktiske værdistigning ved 16. almindelige vurdering skal få, i stedet for at gå omvejen om en principiel ændring af hele vort vurderingssystem på et grundlag, som man ikke føler sig overbevist om er et fornuftigt grundlag.

Jeg skal til hr. Wilhjelm sige, at der er ikke noget overraskende i de bemærkninger, som socialdemokratiet har givet udtryk for i betænkningen. De er i god overensstemmelse med de synspunkter, jeg gav udtryk for ved første behandling, herunder at vi har principiel sympati for tanken om en kontantvurdering. Men jeg gav også udtryk for, at der ligger en lang række følgevirkninger, vi må have afklaring på, og jeg gav også udtryk for, at jeg umiddelbart ikke kunne se, hvordan man skulle gennemføre en sådan uden ved at tage udgangspunkt i handelsværdien for prioriterede ejendomme, som man hidtil har gjort, og så give et generelt nedslag. Det er da også dér, hvor venstre er havnet med sine ændringsforslag. Hermed accepterer man, at det, man har kaldt kontantvurderingen, alene er en maskinel nedsættelse af den handelsværdi, der

fremkommer ved en vurdering efter de hidtidige retningslinjer.

Når hr. Brixtofte citerer notatet af 11. maj, vil jeg gøre opmærksom på, at man fra statsskattedirektoratets side siger, at man ikke med dette, at man i de eksempler, man har opstillet, har taget udgangspunkt i kursværdien i det sidste halvår forud for vurderingen, har taget endelig stilling til, om dette i givet fald vil være den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde. Men det er altså den, som venstre på trods af denne usikkerhed ønsker at lovfæste her.

Selv om man nu har sagt, at på trods af denne usikkerhed, så er man altså parat til at lovfæste det, så er der tilbage en lang række usikkerhedspunkter med hensyn til den praktiske gennemførelse.

Jeg skal nævne den usikkerhed, der opstår i forbindelse med ansættelse af grundværdierne. De fleste vurderede ejendomme er bebyggede, men hvordan prioriteterne skal fordeles på grund og bygninger, og i hvilket omfang man skal lægge vægt på prioriteringen af ubebyggede grunde, er ikke afklaret. Usikkerheden er jo især stor, for så vidt angår landbrugs- og skovejendomme. Her foreskriver vurderingslovene anvendelsen af en form for normalværdi ved grundværdiansættelsen. Ligningsrådet fastsætter forud for vurderingen prisen på den almindelige gode jord efter landsdelenes forhold. Det er ganske uklart, hvorledes dette skal kombineres med en kontantvurdering.

Også spørgsmålet om fradrag i grundværdien for forbedringer er helt uløst, som det ligger på bordet i dag.

Jeg skal også tilføje, at det står hen i det uvisse, hvilke økonomiske og administrative konsekvenser forslaget i den nuværende skikkelse vil få. Dette gælder direkte konsekvenserne for vurderingsadministrationen, hvor statsskattedirektoratet ikke har set sig i stand til inden for den givne tidsfrist at udrede følgerne af forslaget.

Konsekvenserne bliver ikke mindre uoverskuelige, hvis man ser på følgerne af lovforslaget på andre områder. Jeg skal ikke nævne en lang række eksempler her, men jeg skal nævne den omstændighed, at forslagsstillerne med et ændringsforslag har sagt, at de, der ejer fast ejendom, skal kun have oplyst én værdi, nemlig den såkaldte